

117

UCHWAŁA Nr 119 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1979 r.

w sprawie organizacji kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady organizacji kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej jest obowiązany do zorganizowania kontroli jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych w zakresie działalności tej jednostki.

§ 3. Kontrola jakości, o której mowa w § 2, ma na celu w szczególności:

- 1) zapewnienie wytwarzania wyrobów, świadczenia usług i wykonywania robót i obiektów budowlanych zgodnie z wymaganiami w zakresie jakości, ustalonymi w normach, przepisach szczególnych i umowach, oraz oddziaływanie na poprawę ich jakości,
- 2) niedopuszczanie do obrotu towarowego wyrobów, które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym w normach, przepisach szczególnych i umowach,
- 3) sprawdzanie jakości surowców, materiałów, półwyrobów, elementów i wyrobów gotowych dostarczanych jednostce gospodarki uspołecznionej oraz zawiadamianie dostawców o ich nieodpowiedniej jakości,
- 4) dokonywanie oceny przestrzegania norm, przepisów technologicznych oraz stanu i stosowania aparatury kontrolno-pomiarowej,
- 5) dokonywanie oceny jakości wyrobów, świadczonych usług oraz wykonywanych robót i obiektów budowlanych,
- 6) zapewnienie rzetelności narzędzi pomiarowych i jednolitości miar.

§ 4. 1. Wyroby, roboty i obiekty budowlane są przekazywane zamawiającemu po ich sprawdzeniu i wystawieniu świadectwa kontroli jakości.

2. Świadectwo kontroli jakości powinno stwierdzać właściwą jakość wyrobów, robót i obiektów budowlanych oraz zawierać informację o ważniejszych właściwościach jakościowych.

§ 5. 1. W celu wykonywania kontroli jakości kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej może powołać, w zależności od potrzeb, samodzielną komórkę organizacyjną lub samodzielne stanowisko pracy do spraw kontroli jakości albo wykonywać tę kontrolę osobiście.

2. Samodzielna komórka kontroli jakości lub samodzielne stanowisko pracy do spraw kontroli jakości są bezpośrednio podporządkowane kierownikowi jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 6. 1. Kierownik samodzielnej komórki (stanowiska pracy) kontroli jakości, zwany dalej „kierownikiem komórki kontroli jakości”, jest obowiązany do prawidłowego zorganizowania kontroli jakości, z uwzględnieniem właściwego doboru pracowników i wyposażenia w odpowiednie narzędzia i aparaturę kontrolno-pomiarową.

2. W razie stwierdzenia nieodpowiedniej jakości wyrobów dostarczanych jednostce gospodarki uspołecznionej kierownik komórki kontroli jakości jest obowiązany wystą-

pić do kierownika jednostki z wnioskiem o odmowę ich przyjęcia.

3. W razie stwierdzenia, że kontrolowane wyroby, wykonane usługi, roboty i obiekty budowlane nie odpowiadają ustalonym dla nich wymaganiom jakościowym, kierownik komórki kontroli jakości jest obowiązany wystąpić do kierownika jednostki z wnioskiem o wstrzymanie produkcji tych wyrobów lub wykonywania usług, robót i obiektów budowlanych. Kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej w razie nieuwzględnienia tego wniosku jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie na piśmie kierownika jednostki nadrzędnej.

§ 7. 1. Kontrola jakości w jednostkach gospodarki uspołecznionej powinna być prowadzona przy wykorzystaniu metody samokontroli.

2. Samokontrola, o której mowa w ust. 1, powinna polegać w szczególności na:

- 1) sprawdzaniu wykonywanych prac oraz usuwaniu wad i zapobieganiu im bezpośrednio przez pracowników wykonujących te prace,
- 2) segregacji wyrobów na wykonane dobrze i wadliwie oraz na klasy i gatunki.

3. Czynności samokontroli, w zależności od warunków organizacyjno-technicznych jednostki gospodarki uspołecznionej oraz charakteru procesów technologicznych, mogą wykonywać poszczególni pracownicy lub zespoły pracownicze.

4. Uprawnienia do stosowania samokontroli w poszczególnych komórkach organizacyjnych jednostki gospodarki uspołecznionej nadaje kierownik tej jednostki na wniosek kierownika komórki kontroli jakości.

5. Szczegółowe zasady przyznawania i cofania uprawnień do stosowania samokontroli opracowują jednostki gospodarki uspołecznionej i wdrażają do stosowania po zatwierdzeniu przez konferencję samorządu robotniczego.

§ 8. 1. Właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielni opracują szczegółowe zasady organizacji i działania kontroli jakości w podległych im jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Przepisy wydawane na podstawie ust. 1, dotyczące kontroli jakości artykułów żywnościowych oraz wyrobów mogących mieć wpływ na stan zdrowia ludzi, powinny być uzgadniane z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 9. Kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej dokonuje okresowo ocen jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych i przedstawia je konferencji samorządu robotniczego.

§ 10. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości określa zasady doskonalenia organizacji kontroli jakości, dotyczące w szczególności:

- 1) opracowywania nowoczesnych metod kontroli jakości i ich rozpowszechniania,
- 2) rozpowszechniania doświadczeń w zakresie oddziaływania na jakość,
- 3) organizowania szkolenia w zakresie kontroli jakości.

§ 11. Traci moc uchwała nr 122 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1970 r. w sprawie zasad organizacji kon-

troli jakości w przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski z 1970 r. Nr 27, poz. 222 i z 1971 r. Nr 43, poz. 272).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

113

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1979 r.

w sprawie dodatku mieszkaniowego dla niektórych pracowników absolwentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do zamiejscowych pracowników absolwentów kierunków studiów nie objętych przepisami ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, którzy są zatrudnieni w zakładach pracy położonych w miejscowościach nie będących siedzibą szkoły wyższej.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do pracowników absolwentów studiów dla pracujących.

§ 2. 1. Pracownikom absolwentom, o których mowa w § 1 ust. 1, przysługuje dodatek mieszkaniowy w wysokości:

- 1) 1.000 zł, jeżeli pracownik absolwent wynajmuje lokal mieszkalny w miejscowości wczasowej lub uzdrowskiej,
- 2) 800 zł, jeżeli pracownik absolwent wynajmuje lokal mieszkalny w innej miejscowości niż określona w pkt 1.

2. Dodatek mieszkaniowy nie przysługuje w razie przydzielenia pracownikowi absolwentowi mieszkania lub pomieszczenia zastępczego.

3. Dodatek mieszkaniowy wypłaca zakład pracy do dnia przydzielenia pracownikowi absolwentowi mieszkania, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od daty podjęcia pierwszej pracy po ukończeniu studiów.

§ 3. Pracownikiem absolwentem zamiejscowym w rozumieniu niniejszej uchwały jest pracownik absolwent zameldowany na pobyt stały w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy i z powrotem przekracza dwie godziny.

§ 4. Dodatek mieszkaniowy wprowadzony niniejszą uchwałą wypłacany jest w ramach planowanego funduszu plac.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

119

UCHWAŁA Nr 123 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1979 r.

w sprawie wynagradzania obywateli polskich zatrudnionych w przedstawicielstwach firm zagranicznych oraz przedsiębiorstwach i spółkach zagranicznych działających w Polsce.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały dotyczą obywateli polskich zatrudnionych w przedstawicielstwach firm zagranicznych oraz w przedsiębiorstwach i spółkach zagranicznych działających w Polsce.

§ 2. Obywatelom polskim zatrudnionym w przedstawicielstwach firm zagranicznych oraz w przedsiębiorstwach i spółkach zagranicznych działających w Polsce przysługuje wynagrodzenie według stawek wynagrodzeń nie niższych od minimalnych wynagrodzeń, jakie mogą otrzymywać pracownicy zatrudnieni na takich samych stanowiskach pracy w krajowych zakładach pracy w branżach o analogicznym profilu działalności gospodarczej, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 3. Stawki wynagrodzeń, o których mowa w § 2, powinny mieć charakter stawek zryczałtowanych, obejmujących wszystkie składniki wynagrodzenia przewidziane w odpowiednich przepisach branżowych (układach zbiorowych pracy), z wyjątkiem dodatku specjalnego, o którym mowa w § 4. Wysokość tych stawek wynagrodzeń powinna być zróżnicowana odpowiednio do kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, stażu pracy i zajmowanych stanowisk pracy, zgodnie z wytycznymi Ministra Pracy, Plac i Spraw Socjalnych.

§ 4. Przedstawicielstwa firm zagranicznych oraz przedsiębiorstwa i spółki zagraniczne działające w Polsce są obowiązane wypłacać zatrudnionym obywatelom polskim — niezależnie od wynagrodzenia, o którym mowa w § 2 — miesięczny dodatek specjalny do wynagrodzenia w wysokości 50% wypłacanego wynagrodzenia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Wydano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 13-869/79.

Cena 4,00 zł